# Milyen házat építhetnétek nekem?

## (What House Will You Build Me?)

### 1965. november 25. Tucson, AZ

1 Köszönöm Green testvér! Igazán nagy megtiszteltetés! Üdvözlet Green testvérnek és testvérnőnek és mindenkinek, akik itt vannak ma reggel. Megtiszteltetés az, hogy itt lehetek, hogy meghívtatok erre az alkalomra, és hogy tehetek egy pár bejelentést. Nem szeretném elvenni Green testvér idejét, mert hallottam Green testvért már többször beszélni, és ilyenkor mindig megérintett Isten. Ahogy az Úr Igéjét elhozta nekünk- és az annyira alázatos volt. Tegnap azt mondta: „Nem kapom az Igét az Úrtól abban az értelemben, ahogy ez kijelentésként jönne, ahogy ez el lett küldve. De – és így folytatta – szeretem egyszerűen csak hangsúlyozni és idézni azt, ami egyszer már el lett mondva." Így mondta. „Úgy, mint ahogy Pál leírt valamit a Bibliában: Azért jöttem, hogy azt, amit Ő elmondott, azt kihangsúlyozzam számotokra." És azt is mondta: „Nekem nincs üzenetem. Egyszerűen csak azt szeretném kihangsúlyozni, ami egyszer már el lett mondva az Úrtól." Tehát ez számomra annyira jó volt, hogy láttam egy fiatalembert, aki így beszélt. Aki egy ilyen kijelentést tett.

3 Nos, imádkozzunk. Drága Istenem, nem is tudom, hogy hogyan kezdjem, mert úgy érzem, hogy Te itt vagy ma, és a Te jelenlétedben mi mindig annyira kicsinek érezzük magunkat. És én köszönöm neked ezt a kiváltságot. Most, Uram, hogy Te odaadtad nekünk ezt a helyet, imádkozunk, hogy Jöjj közénk minden alkalommal, amikor itt találkozunk, és a Te nagy Lelked mozduljon e felett a város felett. Hadd legyünk képesek hozni ezt az evangéliumi üzenetet, amit adtál nekünk, és letettél a kezeinkbe ezekben az utolsó napokban. Hadd legyen ez betöltve, és Te hozzál ki minden lelket Tucsonból és a környékről, mindazokat, akiket Te eleve elrendeltél az életre. Add meg ezeket, Atyám, Jézus Krisztus nevében. Ámen!

4 Azt hiszem, fel szeretnék olvasni egy kis Igeverset ma reggel, csak mielőtt elmondom azt, amit szeretnék. Ezt a Cselekedetek könyvében találjátok, az Apostolok cselekedetei 7. részében, és mialatt kikeresitek az Igehelyet - a 44-es versnél fogjuk kezdeni -, szóval Shreveportba megyünk ezen a héten, a most következő héten egy sor szolgálat lesz ott; és meg fogjuk próbálni, ha az Úr is úgy akarja… Moore testvér, Jack Moore testvér mind Perry testvérnek, és nekem is nagyon jó barátunk, szeretjük Jack testvért. Az üzenet, azt hiszem, egy kicsit feladta neki a leckét. Különösen néhány olyan dolog, amit mi nagyon drágának tartunk, és hiszünk, amely a hét pecsét megnyitásán keresztül jött hozzánk, ahogy hisszük. Olyanok, mint a Kígyó magva, és a hívők örök biztonsága, és így tovább, az ilyen üzenetek, mint ezek. Vagy talán mások is… Mi nem hisszük, hogy ez nehéz, de ha meg kell nyitnod a szívedet az igazság előtt, hisszük, hogy az utolsó időben élünk, és ez annyira valóságos a számunkra, hogy mi egyszerűen az út végén járunk.

6 Egy másik ember gyülekezetében beszélni, nos, akarjuk ilyenkor megtisztelni annak a másik testvérnek a vendégszeretetét, azt, hogy ő megadta a lehetőséget arra, hogy eljöjjünk abba a gyülekezetbe. És én biztos vagyok benne, tudom, hogy ők nem hiszik azt, és én tiszteletben tartanám őket annyira, hogy… Van nagyon sok egyéb téma, amiről beszélni lehet ilyenkor azon kívül, hacsak a Szent Szellem véletlenül nem kényszerítene rá. Értitek? Akkor biztos, hogy azt mondanám, amit a Szent Szellem mond. És én nem hiszem, hogy másképp cselekednék. És remélem, hogy nem is fogok másképp cselekedni, csak úgy mondani mindent azon a módon, ahogy Ő mondta.

7 Szóval, olvassunk el egy vagy két verset az Apostolok cselekedetei 7. részéből. Kezdjük a 44-es verssel:

> *„A bizonyság sátra a mi atyáinknál volt a pusztában, amint parancsolta az, aki azt mondta Mózesnek, hogy azt arra a mintára készítse, amelyet látott.*
>
> *Ezt a mi atyáink át is vették, és behozták Józsuéval, amikor elfoglalták a pogányok földjét, akiket kiűzött Isten atyáink elől. Így volt ez egészen Dávid idejéig.*
>
> *Aki kegyelmet talált Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson a Jákób Istenének.*
>
> *Mígnem Salamon épített neki házat.*
>
> *De a Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, ahogy a próféta mondja:*
>
> *A menny az én trónusom, a föld pedig lábaim zsámolya: milyen házat építhetnétek nekem? azt mondja az Úr; vagy melyik lehet az én nyugalmam helye?*
>
> *Nem az én kezem alkotta-e mindezeket?”*

8 Ahogy olvassuk ezt az igét, így ezzel kapcsolatban szeretnék egy pár szót mondani, mielőtt Perry testvér elénk tárná a reggeli üzenetet. Ezt a Tucsoni látogatásom nagy pillanatai egyikének tartom. Azért jöttem ide, mert Isten vezetett engem, hogy idejöjjek. Azért jöttem, mert a Szent Szellem egy látomáson keresztül ideküldött engem. Tudom, hogy ez lehet, hogy különösen hangzik talán, de minden Istenről való tudásom szerint én egy látomás által lettem Tucsonba küldve. Csodálkoztam, hogy hogyan történhetett, hogy én erre a puszta helyre jöjjek. És akkor itt, ahol ez van… Lelki értelemben szólva a városon kívül nem ismerek semmilyen más helyet, ami annyira halott volna lélekben, mint Tucson városa. Harc van a gyülekezetek között. Az egyházak között összeütközések. Nincsen egység, mindenki csak kapaszkodik, és tartja a maga igazát, és egymásnak feszülnek, és próbálják elérni ezt, vagy új hitre téríteni a másikat. Ez lelki értelemben is sivatag.

11 De aztán olvastam a Bibliában, hogy ahol Isten elhívta Mózest a szeretteitől, és mindattól, ami drága volt számára, és elküldte a vadonba, hogy a Biblia törvényeit leírja. Az volt az Ószövetség első négy könyve. Mózes első, második, harmadik és negyedik könyve.

Látjátok? Én nemcsak úgy mellékesen mondom ezeket, ezt a négy könyvet. Ez tényleg az Ószövetség. Mert a többi az volt, amit a próféták mondtak, a Dávid Zsoltárai, és így tovább, és a Királyok könyve. De azok voltak Ószövetség alapjai. Azokat Mózes akkor írta,

amikor ki lett hívva a szülőföldjéről, ahol született, ahol felnövekedett az ő népével, és ki lett küldve a sivatagba, hogy az Ószövetség e könyveit megírja.

12 És akkor azt látom, hogy az Újszövetség könyvében, ahol Pál, aki a szerző, vagyis nem a szerző, de az írója az Újszövetségnek, ő is ki lett hívva az ő népe közül a Lélek által Arábiába, ahol három és fél évig tartózkodott, hogy megtalálja azt az ihletést, és Pál volt az Újszövetség legfőbb írója. Nos, van Máté, Márk, Lukács és János, de ők csak írnokok voltak. Csak leírták, amit Jézus mondott, miközben követték Őt. De vegyük például a Timóteushoz írt könyvet, vagy a Rómaiaknak írt levelet, vagy a Zsidóknak, és így tovább, Pál ihletés által írta az Újszövetséget, az Ószövetséget árnyékként véve és mindent rendbe téve. És Isten tiszteletben tartotta ezt, és Újszövetséggé tette.

13 És most az Ószövetséget el kell venni, vagyis az íróját el kell venni az ő népétől be a vadonba, azért, hogy ihletet kapjon ahhoz, hogy meg tudja írni az Ószövetséget. És az Újszövetségben a szerző kivezeti az írót a pusztába, hogy ihletet kapjon az Újszövetség megírásához. És a könyvek hét pecséttel vannak lepecsételve. Ennek kellene történnie, hiszem, ezekben a napokban, hogy az a hét pecsét felnyíljon. Elhagyni, ami kedves neked, elhagyni, amit te dédelgetsz magadban, azt a kis otthont, amit az emberektől kaptál, a népedet, barátaidat, a virágzó gyülekezetedet, és nincs semmid… csak hiányzik; és elhagyni mindazt, ki vagy vezetve onnan és kimenni a sivatagba, ahol nem ismerünk senkit, és minden ellenünk van. De van valami Istenben, amivel Ő arra tudja kényszeríteni az embert, hogy megtegyen dolgokat, amelyek a saját elgondolásai felett állnak csak azért, hogy ez Isten dicsőségére és tisztességére legyen. És úgy érzem, nem öntisztelet, de úgy érzem, hogy ez egy nagy megtiszteltetés, hogy el kellett hagyni mindent, amit én értéknek tartottam, ami kedves volt számomra, hogy el tudjak jönni a pusztaságba, és szenvedni úgy, ahogy én még sohasem szenvedtem életemben itt a pusztaságban, ebben a sivatagban. De hiszem, hogy azáltal, hogy ez történt, és engedelmeskedtem Isten parancsának, kinyitotta nekünk, ezeknek az utolsó napoknak a titkait, és itt vagyunk ezzel az Üzenettel.

15 Nos, sok ember volt, aki követett, ez nem meglepő. Általában egy ember… Általában az emberek szeretik egymást, és a szeretet elvezet téged arra, hogy olyan dolgokat tegyél, amikről nem is gondolnád, hogy meg tudod tenni. És sokan elhagytátok az otthonaitokat, mindent otthagytatok csak azért, hogy menni tudjatok, hogy ki tudjatok jönni a sivatagba. Sokan kérdeztek engem: „Jöjjünk Arizonába? Ez jó hely lesz számunkra? Nos, ahogy ez Mózesnek is így lett mondva, és a többieknek. Ez nem egy gyümölcsöző hely. Nem a gránátalmáknak a helye. Itt nincs sok munka, és a megélhetési költségek magasak. Ez egy kemény hely a mindennapi életre, ez Tucson, Arizonában. A fizetések alacsonyak, és az étel elég sokba kerül, és a lakbérek. Ez egy szörnyű hely a mindennapi életre ebben az értelemben. De egészséges, és száraz. És néha… Nem szabad, hogy a mi gondolatainkat e világnak a dolgaihoz igazítsuk.

18 Nekünk a Szent Szellemnek a vezetésére kell néznünk. Volt egy dolog, ami aggasztott az idejövetel során, és mondtam az embereknek, hogy: „Nos, nem kellene, hogy gyertek.” Vagy:”Igen, gyertek.” És ezt ráhagytam minden személyre. Úgy, ahogy

Isten azt a bizonyos személyt vezeti. Azt hiszem, mindenkinek ezt kellene tennie, a Lélek által vezettetnie azokban a dolgokban, amiket cselekszik. És sokan, akik itt vagytok, Jeffersonville-iek vagytok az ottani gyülekezetből, és idejöttetek. Nos, engem az imádat helye foglalkoztatott. És rájöttem, ahogy itt olvastam az Igét, az Istvánról szóló részt, és azt a beszédet a halála előtt, mielőtt megkövezték őt. Amiért őt megkövezték rögtön az üzenetének elmondása után. Ahogy beszélt, azt mondta, hogy a mi atyáink, a korai idők zsidóiról beszélt, hogyan próbáltak kedvesek lenni Isten előtt, és megépíteni az imádat helyét. Azt mondta, hogy Salamon épített Istennek egy házat, vagy egy épületet. Ismerjük ezt a történetet.

21 De nekem nagyon tetszenek a következő szavak, hogy „de a Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik”. És egy másik igehelynél, az Ésaiásban így szól: Egy testet készítettél számomra. Látod? Áldozatot, felajánlást, és épületeket, és így tovább. De egy testet készítettél számomra. Nos, észre kell vennünk, hogy Ő arról a testről beszél, ahol Istennek a sátra a Krisztusban található. De hiszem ma, hogy az ihletés, ami Green testvérhez jött, hogy ideköltözzön ő és Green testvérnő, ahogy feladták a keleten lévő házukat, ott Texasban, hogy idejöjjenek, hogy mindent a nulláról kezdjenek egyszerűen csak egy ihletés által úgy érezték, hogy ezt kellett tenniük. Tisztelem azokat, akik Krisztus vezetését tudják követni, nem törődve azzal, hogy milyen árat kell majd ezért fizetniük.

23 Bár az egész világ, talán a legjobb barátaid azt fogják hinni, hogy ez nem helyes, de számodra az igenis helyes, egészen addig, amíg érzed, hogy valami van e mögött a döntés mögött, Isten az, aki mozgat téged; akkor az sohasem helytelen, és mindig jó fog kijönni belőle. És ez a fiatal pár, egy tehetséges fiatalember. Nem azért mondom, mert itt van, és ez a fiatal hölgy a gyermekeikkel, az ő családja, elhagyta a munkahelyét és mindent, hogy ide tudjon költözni. Tudjátok, évekkel ezelőtt el lettem hívva a szolgálatra. Sohasem voltam egy sikeres pásztor, mert nekem mindig egy nyughatatlan szellemem volt. Nem tudtam megelégedni valahol. Csak amerre a Szellem mozdult, én azzal a Szellemmel kellett, hogy menjek, merthogy van egy üzenetem. Jézus mondta, hogy ebben a másik városban is kell prédikálnom.

26 De vannak azok, akik pásztorok és tudnak vigyázni a nyájra. Annyira hálás vagyok Perry testvérnek, hogy követte a Szellem vezetését, és ma van egy gyülekezeti házunk. Ez csak egy kis épület, de éppen elég jó arra, hogy elkezdjük meglátni, amit a Szent Szellem... Csak haladjunk lépésről lépésre. Szóval hiszem, hogy Isten szólt Green testvérhez és testvérnőhöz, hogy jöjjenek ide, és kinyitott nekik egy helyet, ahol a mi gyermekeink ahelyett, hogy vasárnap reggel biciklizni mennének, vagy futkároznának az utcákon, ehelyett eljönnek egy helyre, ahol imádhatják Istent. Ahelyett, hogy csak üldögélnénk, és hallgatnánk valamit, vagy a rádiót hallgatnánk, ami egyébként rendben van,…

27 De nekünk, mint gyülekezetnek van egy üzenetünk erre a napra. Hisszük, hogy Isten adott nekünk egy üzenetet. És Green testvér… Nem akarom őt az én társamnak nevezi, mert mi…

Nos, végül is tényleg a társam, mert együtt vagyunk ebben az üzenetben. Green testvér ugyanazt prédikálja, ugyanazt az üzenetet, amiben én is hiszek. Elhagyta az ő otthonát, elhagyta az ő népét, az ő gyülekezetét. Azt hiszem, hogy kerületi felügyelő volt, vagy valami ilyesmi egy szervezetnél. És feladta azt a dolgot teljes egészében, amikor ezt meghallotta. Mindent otthagyott, ami kedves volt számára azért, hogy kijöjjön a pusztába, csak azért, hogy támogassa azt, amit Isten odaadott számunkra.

28 Azt mondom, hiszem, hogy ennek nemcsak a szívünkben kell lenni, hanem kötelességünk támogatni őt, amiben csak tudjuk: hogy járjunk gyülekezetbe, jöjjünk, és imádjuk Istent, és hogy ezt a helyet egy olyan hellyé tegyük, ahol Isten ki tud nekünk nyilatkoztatni dolgokat, amiket ki akar nyilatkoztatni számunkra. És úgy, ahogy a testvér mondta: „hogy az üzenet nem ihletés által jön hozzám, ahogy esetleg másokhoz” hanem, azért vagyok itt, hogy támogassam azt, amit Isten már odaadott.”. Micsoda kijelentés! És hiszem, hogy ha mind együttműködünk, akkor beleadjuk a szívünket.

29 Tudom, hogy mindannyiunk, ha úgy éreztek, ahogy én, annyira éhezem már arra, hogy lássam Isten Lelkét mozdulni, már alig várom. Néhány megtapasztalás, ami éppen most történt velem ott fent a hegyen, hogy még egyszer ugyanazt érezhessem, ugyanazt a valamit, amit akkor éreztem, amikor először meg lettem mentve, ami annyira dicsőséges volt a szívemnek. És jöhetünk egy helyre, leülhetünk, és látjuk azt magunk körül, hogy mi száradunk ki. Ahogy itt ülünk a pusztában, és itt vagyok a testvéreim között, beszélnek hozzám, és én is beszélek velük; mindig, egy kicsit a Lélekkel nézve, és érezve, hogy van, hogy lássam annak a testvérnek az állapotát, és lássam, hogy mi baj. Kezdem azt érezni, hogy minden hanyatlik, minden távolodik a Lélektől. Ez már túlságosan természetes dolog lett számunkra. Nekünk Lélekben kell dicsőíteni. Ahol az Isten Lelke… Nemcsak a üzenetünknek kell lennie az óra lángjának, ennek lángolnia kell a szíveinkben, értitek? Ennek a szívünkben kell lenni, vagy pedig sohasem fogjuk tudni elmondani azt az embereknek. A Léleknek magának kell megtöltenie az üzenetet. És én bízom benne, és hiszem, hogy ti mindannyian igazi keresztények vagytok.

30 Nos, nekik vasárnapi iskolai tanítók kellettek. Nekik kellett egy tömeg. És úgy akarom ezt mondani, hogy teljesen megértsétek. Ez az én gyülekezetem. Három éve járok ide. Egy ajtó nyílt számomra, Mac testvér nyitotta ki: megkért, hogy jöjjek prédikálni. Isten áldja meg őt. Mások nem is hívtak engem, de semmit nem akarok ellenük mondani, ők rendben vannak. Brock testvér egy jó barátom, Gilmore testvér, és sok pünkösdi testvér itt, nagyon nagyon jó barátaim. Szeretem őket, és nem tudok ellenük semmit mondani. Megértem őket. Nem hívhatnak meg engem, úgy, hogy utána ott is tudjanak maradni a szervezeteikben. Értitek? Ezt egyszerűen nem tehetik meg. Mert ha megteszik, akkor kirúgják őket. Így hát ti is megértitek az ő helyzetüket. Nekem is ugyanezzel kellett szembenéznem. De bár lenne mindig így: „keressétek először Isten országát”, Isten akaratát.

32 Úgyhogy Green testvért Isten küldte ide, és nyitott számunkra egy gyülekezetet, drága hit által, amiben hiszünk, nekünk nagyon hálásnak kellene lennünk Istennek, és minden alkalomra eljönni, és minden alkalmat megragadni, amit csak tudunk. És hogyha

minket megkérnek, és minket felkérnek, hogy imádkozzunk, vagy keressünk valamit, vagy tegyünk valamit, akkor legyünk katonák. Legyünk olyan katonák, akik már alig várják, hogy megtehessék azt a dolgot. Értitek? Tartsátok az üzenetet tiszteletben; éljétek helyes életet, ne engedjétek, hogy felhíguljon. Már túlságosan kései órában élünk. Éljük hát ezt tisztán. Az én életemnek, a te életednek és mindannyiunk életének szüksége van arra, hogy erősödjön Istenben. A fiataljaink csak helyről helyre járnak, és showról showra, és egyre távolabb és távolabb kerülnek Istentől. Így van, ez az igazság. Ezt az én saját gyerekeimen is látom, és látom magamat eljutni egy olyan helyre, ahol… Nektek, isten imádatára kellene összegyűlnötök. Az Ige azt mondja: „amikor látjuk azt a napot közeledni, akkor egyre inkább együtt kell, hogy legyünk”. Ha csak két ember volna itt, az egyiknek neked kellene lenni. Nos, ez… És ha mi egybegyűlünk, és együtt imádjuk Istent, akkor Jézus azt mondja erről: „Ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek a nevemben, akkor én ott vagyok közöttük.”

35 Nos, ahogy azt az imént mondtam, Green testvér mondta nekem, ő mondta. A feleségem, mondta nekem, hogy mit mondott Green testvér a távollétemben. Azt, hogy azt mondta ma reggel, hogy: „a szószék bármikor nyitva áll előttem.” Szóval általában… bármikor beszélhetek. Nos, általában végig kell vezetnem Jeffersonville-ből, Indianából ezen a hosszú úton, hogy ezt az üzenetet, amit Isten adott nekem, elhozzam az embereknek; végig azon a Jeffersonville-i, Indianai úton, és mindazok közületek, akik átzötykölődnek az országon, és akik csüngtök a telefon másik végén azért, hogy meghalljátok azt az üzenetet, mert ez az, ami által mi élünk. Látjátok? Ezért vagyunk mi itt. Nos. Nem kell ezt többé tennünk.

37 Isten ad nekem egy üzenetet. Most már egyszerűen csak idejöhetek a szószékre és prédikálhatom, és egyszerűen megtehetem. Értitek? Én hiszem, hogy Isten, a Mindenható Isten meg fog áldani titeket. Hogyha csak megmaradtok e mellett a gyülekezet mellett, ez a csoport. Nemcsak ez, de menjünk ki és lássuk, hogy nem tudunk-e másokat behívni ide. Értitek? Beszéljünk másokkal, bárhol vagyunk. Beszéljetek velük a gyülekezetünkről, és arról, hogy ez mit jelent. Hogy milyen a mi gyülekezetünk. „Mi itt vagyunk. Szeretnénk, ha eljönnél.” Hozzatok be idegeneket, és biztos vagyok benne, hogy ez mindenkinek jó lesz így. Értitek? Van egy épületünk, amiért hálásak vagyunk, mi hálásak vagyunk ezért a helyért, hogy van hol összejönni.

„De a Mindenható Isten nem kézzel készített templomokban lakik, értitek? „Mert a Menny az én trónom, és a Föld az én lábaim zsámolya. Hol lenne az én nyugvóhelyem? De egy testet készítettél számomra.” Mi vagyunk a Krisztus teste. Így hát, ahogy egyik helyről a másikra megyünk, hiszem, hogy elhozzuk az üzeneteket és el fogunk jönni, és lesznek gyógyító szolgálatok. És minden, amit az Úr kijelent nekünk, hogy cselekedjük azokat, azok meglesznek itt a gyülekezetben, amíg olyan nagyra nem nő, hogy egy másik helyre kell költöznötök, valahová máshova, egészen Isten eljöveteléig. Isten áldjon meg titeket.

40 (Perry Green testvér beszél, és megkéri Branham testvért, hogy szentelje fel.) Hajtsuk meg fejünket! Drága Atyám! Ahogy mi itt állunk ezen a helyen, ami az oltárt

mintázza itt, felismerjük, hogy mi emberek egy kihalófélben lévő faj vagyunk, ami ezt a Földet illeti. Kinézünk az utcára, és látjuk, hogy a bűn mindenhova beírta a nevét, és hogy az Úr dicsősége gyorsan eltűnik. És tudjuk, hogy amikor az Úr dicsősége felmegy, úgy a gyülekezet is vele megy. Istenem, ott szeretnénk mi is lenni. Csak egy pár nappal ezelőtt itt álltam az utcasarkon. Mentem az utcán, néztem azt a parádét, amint levonul az utcán. Láttam azokat a régi első világháborús tankokat, ahogy elöl mentek. Aztán jött egy nagy nehéz Sherman tank, és a mögött is több ilyesmi, és aztán az aranycsillagos anyukák, azok a kis széttört családok, az a síró feleség, és egy rongyos elhagyott fiú, aki elvesztette az apukáját, és az az idős anya, aki a fiát elvesztette. Azt gondoltam: Milyen szomorú itt állni, és nézni ilyen valamit, ami elvonul a szemünk előtt. Aztán észrevettem, ahogy elmentek emellett az épület mellett, a zene átváltott az „Előre, keresztény katonák!”-ra. Azelőtt az ő indulójukat játszották. De ahogy elhaladtak emellett a hely mellett…

43 Drága Istenem! Arra az időre gondolok, arra a nagy eljövendő időre, amely a feltámadás lesz, amikor előjönnek a régiek, azok a régi szentek és patriarkák. „Mert mi, akik élők vagyunk, és itt maradunk, nem fogjuk megelőzni azokat, akik már elaludtak előttünk, mert az Úr trombitája fog felhangzani, és a Krisztusban meghaltak fognak először feltámadni”. Akkor, amikor látjuk ezeket az embereket menetelni a felhőkön át, akkor ott fogunk állni, és egyszerűen várni a mi átváltozásunkat, tudván, hogy mi is abba a sorba tartozunk. Istenem, tegyél minket hűséges katonákká. Csak azok, akik átélték, akik már voltak háborúban, azok tudják, hogy az igazából mit jelent. Én láttam azokat a tankokat elvonulni, és Istenem, azt hisszük, hogy azok, akik az életnek a csatájában voltak, azok fogják tudni, hogy az mit jelent, amikor várjuk a sorunkat, hogy mi is átkerüljünk abba a pozícióba, és arra a helyre a feltámadásban, hogy ott menetelhessünk.

45 Ahogy ez a hatalmas fiatal testvér itt áll jól kiképezve, és készen, és felöltözve, várva egy idős embert, hogy rátegye a kezeit, egy valakit, aki már egy régi veterán onnan fentről az első sorból, tudván, hogy neki is be kell lépnie a harcba. Kedves Isten, ezeket a méltatlan kezeket ráteszem az én testvéremre a Te kezeid helyett, a Te kezeid képviseletében. Áldd meg Green testvért, drága Istenem, akit én megáldok a Jézus nevében. Hadd vigye ezt az üzenetet ebbe a városba, és ahová csak elhívod. Hadd legyen ő hűséges, megtelve a Szellemmel, és egy feddhetetlen életet éljen. Istenem, hadd legyen az emberek szíve az övé, hogy taníthassa őket, és vezethesse őket, és igazíthassa őket azon az ösvényen, amelyen mi mindannyian járni szeretnénk. Add meg ezt, Uram. És áldd meg az ő hűséges feleségét, és a kisgyerekeit. Áldd meg a mi erőfeszítéseinket itt együtt, keresztény testvérekként itt a földön, had vihessük el ezt az evangéliumot a világnak a sarkaiba. Küldd a te Lelkedet őrá, Istenem. Imádkozunk Jézus Krisztus nevében, ahogy őt neked ajánljuk, Uram. Ámen! Isten áldjon, Perry testvér, vidd Isten Igéjét!

Perry Green testvérnek, a Tucson Tabarnacle pásztorának bizonyságtételei

http://en.believethesign.com/index.php/Pearry_Green

…Volt egy fiatal nő is, aki egy 6 év körüli kisfiút hozott fel, aki lábfejek nélkül született. Branham testvér ölbe vette, és megkérte a nőt, hogy vegye le a gyerek zokniját. Akkor újra megkért, hogy hajtsuk le a fejünket, úgy is tettem. De aztán újra felnéztem Branham testvérre, ahogy imádkozott. Nem én voltam az egyetlen, aki nézte, mert az imája alatt, úgy tűnt, mintha leejtette volna a kisfiút, amire többen felszisszentek a közönségből. Ott a szemem előtt, láttam, amint két kis lábfej teremtődik. Ez még a mai napig hatással van rám. Amikor kisgyerek lábat látok, azóta is felkavarodik valami a lelkemben belül.

…Még a történtek hatása alatt sírtam, amikor egy másik hölgy, odament Branham testvérhez. Ekkor ezt mondta az imasorban álló embereknek: Nektek meg kell vallani a ti bűneiteket, és a Vér alá letenni azokat, mert nem én vagyok a felelős azért, amit Ő mutat nekem. Ahogy az a fiatal nő ott állt előtte, azt mondta: „Fiatal hölgy, nem akarom megszégyeníteni, de Ön hűtlen volt a férjéhez. „

A közönség azonnal elcsendesedett egy ember kivételével, aki felugrott, és elkezdett kiabálni és futni az emelvény felé. Branham testvér megfordult, és azt mondta: „Rendben, hagyjátok feljönni. Ez a férje. „ Ez felkavarta a gondolataimat. „Honnan tudja, hogy ez a férje?” Ahogy az ember közeledett az emelvényhez, Branham testvér mondta neki: „Mi volt az veled és azzal a vörös hajú titkárnővel a múlt pénteken abban a motelben?” És folytatta: „Ti ketten nem Isten ellen vétkeztetek, ti egymás ellen vétkeztetek. Megszegtétek a házassági ígéreteteket, meg kell vallonotok egymásnak, bocsánatot kell kérnetek egymástól, meg kell bocsátanotok egymásnak, meg kell újítanotok a fogadalmatokat, és hazamenni és hűnek maradni egymáshoz.”

Évekkel később megkérdeztem tőle, hogy honnan tudja, hogy valaki megbánta-e a bűnét és letette-e a Vér alá. Azt mondta: „Ez könnyű Green testvér. Amikor valaki megvallja a bűnét, Isten hű, hogy megbocsássa. Ő nemcsak hogy megbocsájtja a bűnt, de el is felejti. És ha Ő elfelejti őket, akkor nem is tudja megmutatni azokat nekem. Így amit megmutat, arról tudom, hogy még nem lett megvallva.”

***